

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010013
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a Mgr. Rudolfa Ďurtu, dňa 16. apríla 2015, v trestnej veci obžalovanej S. D., stínanej pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm.a/ Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovanej voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/3/2014 z 03.11.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/3/2014, z 3.11.2014 vo vzťahu k obž. S. D. vo výroku o treste, ktorý jej bol uložený.
Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.,

o d s u d z u j e

obž. S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., K. XXX/XX, prechodne bytom B., F. A. XX podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. , § 36 písm.l, § 37 písm.m Tr.zák., § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, 3 písm.e/ , § 42 ods. 1 , § 41 ods. 2 a § 46 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.
Podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.
Podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. sa obžalovanej určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.
Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Zvole, sp.zn. 1T 47/2013 z 25.03.2013, právoplatný 11.05.2013 , ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnej časti napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/3/2014 zo dňa 03.11.2014 boli obžalovaní S. D. a L. F. uznaní za vinných zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm.a/ Tr.zák. , spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustili tak, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v presne nezistenom období od 07. septembra 2011 do 28. augusta 2012, po predchádzajúcich telefonických dohodách a taktiež aj po osobných stretnutiach s poškodeným P. Z. v mestách Praha, Brno a Uherské Hradište v Českej republike a taktiež aj v mestách Bratislava, Trenčín a Zvolen v Slovenskej republike, pod rôznymi vymyslenými zámienkami, vylákali od P. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom P. XXX/XX, K., Z. X, Česká republika, finančnú hotovosť spolu vo výške 129.922,45 Eur, ktorú P. Z. v čiastočných úhradách, v zmysle pokynov obvinených odovzdal buď osobne obvineným, taktiež aj zaslaním finančných hotovostí prostredníctvom spoločnosti Western Union v zmysle pokynov S. D. a rovnako aj na účt č. XXXXXXXX/XXXX vedený v F. I., a.s. a účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S., a.s., pričom uvedené finančné prostriedky použili pre vlastnú potrebu a do dnešného dňa poškodenému ani len časť poskytnutých prostriedkov nevrátili, čím

uvedeným konaním spôsobili P. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXX/XX, K., Z. 2, L. X., škodu vo výške 129.922,45 Eur.

Za toto konanie boli obaja obžalovaní odsúdení a to

Obž. S. D. podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 a § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanej S. D. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/47/2013 zo dňa 25. 03. 2013, právoplatný dňa 11. 05. 2013, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. L. F. bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. b), písm. d), písm. j), písm. 1), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1 ods. 3 písm. e), § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanú S. D. prvostupňový súd zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému P. Z., nar. XX.XX.XXXX v G. I., trvale bytom P. XXX/XX, K., Z. 2, L. X., spôsobenú škodu vo výške 129.914,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie len obž. S. D., obž. L. F. odvolanie nepodal a vo vzťahu k nemu nadobudol tento rozsudok aj právoplatnosť. Písomné dôvody odvolania zoštylizoval za obžalovanú jej obhajca. Z tohto odvolania je zrejmé, že obžalovaná nesúhlasí s vyhláseným rozsudkom, jednak ohľadne výroku o vine a následne taktiež ani vo výroku o uloženom treste.

Pokiaľ ide o výrok o vine, tak tu obžalovaná uvádzala v odvolaní, že zastáva názor, že s ohľadom na vytvorenú dôkaznú situáciu neobstojí, že sa skutku dopustila tak, ako je uvedený vo výroku, tento výrok nezodpovedá takému skutkovému stavu, ktorý by bol čo do dôkazného súboru jednotlivo a v súhrne spôsobilý na prijatie absolútne nespochybniteľného záveru o jej vine. Počas celého trestného konania vypovedala rovnako, spontánne a jej výpovede vychádzali z toho, že po zoznámení sa s poškodeným tento jej síce zasielal rôznymi spôsobmi peniaze, avšak podľa jej názoru išlo o jeho slobodné rozhodnutie takto konať a keby tak nebol chcel konať, nebol by jej peniaze posielal.

Samotný spoluobžalovaný F. svojimi výpoveďami nepreukazoval taký stav, aký je prezentovaný v napadnutom rozsudku, pretože jeho priznanie nemožno považovať za také, aby sa viazalo k výroku rozsudku, keďže bol prítomný len jedného stretnutia obžalovanej s poškodeným.

Podľa obžalovanej poškodený sám potvrdil, že asi pri 10 stretnutiach s obžalovanou jej dával peniaze aj v hotovosti, pričom takto jej mal vyplatiť nejaké peniaze.

Namietala aj to, že existujú pochybnosti, či sa skutok stal takým spôsobom, ako je uvedený v obžalobe, resp. v rozsudku a najmä to, či sa ho takým spôsobom, ako je tam uvedené, dopustila samotná obžalovaná. V konečnom dôsledku napadla aj nesprávnosť výroku o uloženom treste, kde považuje uložený trest za neprimerane prísny, pretože pri výkone nepodmieneného trestu odňatia slobody by bola vážne ohrozená starostlivosť obžalovanej o jej maloleté dieťa a citeľným spôsobom by boli zasiahnuté jej rodinné a sociálne pomery. Z uvedeného dôvodu sa preto domáhala, aby bol na základe podaného odvolania napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podaného odvolania bola trestná vec predložená Krajskému súdu v Banskej Bystrici, pričom k podanému odvolaniu obžalovanej zaslal svoje vyjadrenie aj poškodený P. Z., kde k tomuto vyjadreniu zaslal aj doklady preukazujúce, že peniaze obžalovanej dával z toho dôvodu, že jej naivne veril.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovanej dňa 16.apríla 2014, bola prítomná aj samotná obžalovaná a táto po porade so svojím obhajcom ešte pred samotným začatím vykonávania dôkazov na verejnom zasadnutí požiadala o možnosť predstúpenia, kde uviedla, že chce urobiť vyhlásenie, že sa cíti byť vinná zo spáchania žalovaného skutku, má dve dcéry, z toho jedna má len 1,5 roka, chce s nimi žiť a starať sa o nich a je jej ľúto skutku, ktorého sa dopustila.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej. V dôsledku takéhoto návrhu prokurátora a zároveň aj vyhlásenia obžalovanej, krajský súd podľa § 257 ods. 6 Tr.por. prijal vyhlásenie S. D. ohľadne jej viny, preto potom v ďalšom pri odvolacom konaní sa zameral už len na otázku trestu, vo vzťahu ku ktorému potom aj obžalovaná len modifikovala svoje odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. potom preskúmal napadnutý rozsudok v časti , ktorým po modifikácii ho napadla obžalovaná a zistil, že odvolaniu obžalovanej v tejto časti je možné vyhovieť.

Ako to vyplýva z prednesu obhajcu obžalovanej na verejnom zasadnutí krajského súdu, tento poukázal na to, že obžalovaná sa priznala k trestnej činnosti, urobila vyhlásenie o tom, stará sa o dve dcéry, z ktorých jedna mala v čase verejného zasadnutia len necelé dva roky, riadne žije a poberá príspevok na výživu dieťaťa, preto jej odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody by značným spôsobom mohlo narušiť práve výchovu tohto maloletého dieťaťa. Uvedená skutočnosť by mohla zásadným spôsobom narušiť aj celé rodinné prostredie, ktoré skutočnosti potom doložil aj predloženými listinnými dôkazmi a to rodným listom maloletej S. D., ako aj fotokópiou potvrdení o poberaní príspevku na dieťa za r.2015.

Obžalovaná sa k prednesu svojho obhajcu pripojila.

Za týchto okolností potom krajský súd dospel k záveru, že sú na strane obžalovanej okolnosti, ktoré môžu viesť k tomu, aby pôvodne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody jej bol zmenený na trest podmienený. Keďže obžalovaná urobila vyhlásenie, stará sa o maloleté dieťa, v súčasnosti žije riadnym spôsobom života, súd potom za použitia aj ust. § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. dospel k záveru, že je možné jej ukladať miernejší trest odňatia slobody ako jej pôvodne uložil prvostupňový súd a to aj pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a potom jej uložil taký istý trest odňatia slobody, aký v podstate bol uložený aj spoluobžalovanému L. F., t.j. trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, avšak už s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov a to z toho dôvodu, že jej súd ukladal súhrnný trest za predchádzajúceho zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/47/2013 z 25.03.2013, keďže obžalovaná sa teraz súdnej trestnej činnosti dopustila skôr, ako bol tento trestný rozkaz vyhlásený.

Krajský súd je toho názoru, že aj takýto miernejší trest odňatia slobody, ktorý nie je priamo spojený s jeho výkonom, bude postačujúci na nápravu a prevýchovu obžalovanej, ktorá bude samozrejme povinná podľa svojich možností a schopností nahradiť poškodenému P. Z. spôsobenú škodu, keďže výrok o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu poškodenému z napadnutého rozsudku zostal v platnosti a nebol týmto rozsudkom krajského súdu dotknutý.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.